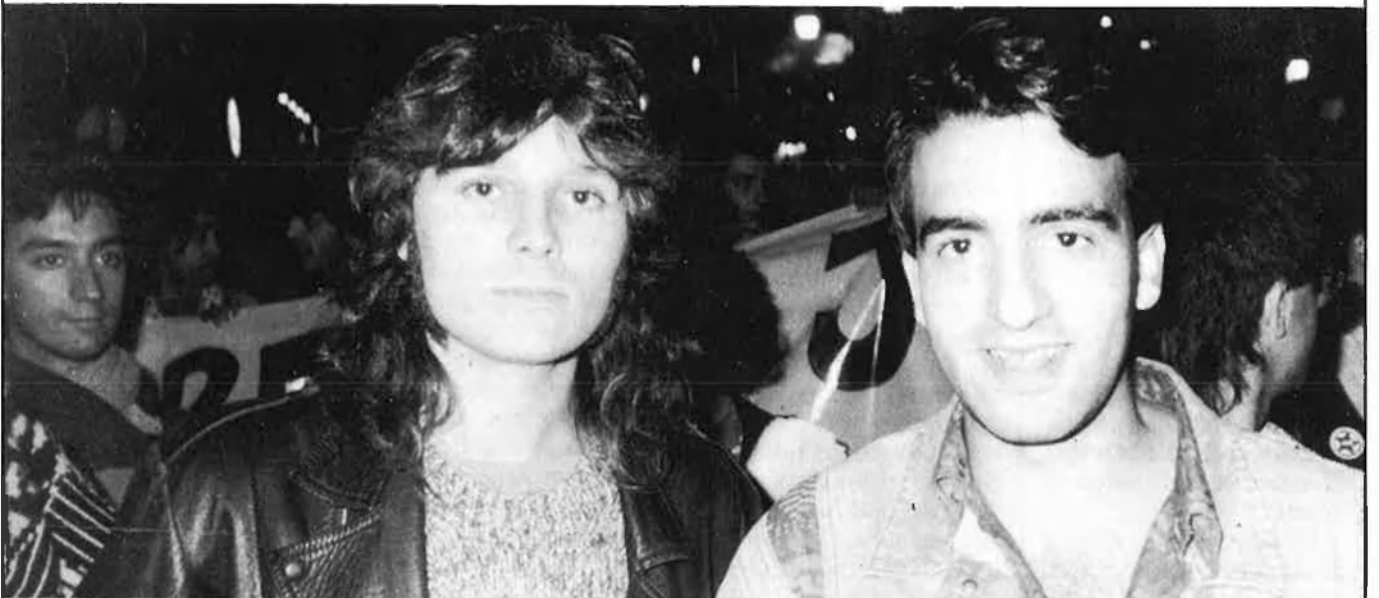

Contra la insubmissió, la presó

El moviment per la insubmissió ha xocat frontalment amb les autoritats militars que han condemnat a un any i un mes de presó Carles Hinojosa i Josep Ma. Moragriega, que ara parlen per a EL TEMPS.

Carles Hinojosa i Josep Ma. Moragriega són els dos primers insubmisos, d'un total de 350, jutjats a l'estat espanyol.

MIQUEL CASTELLS

Què representa per a vosaltres ser uns dels primers objectors insubmisos jutjats per un tribunal militar a l'estat espanyol?

—**J. M.**—De fet representa el que els militars i el govern socialista han estat aplicant en la qüestió dels objectors. L'opció repressiva els aboca a un rebuig total per part de la gent. Representa també l'interès que tenen per jutjar les consciències dels individus i impedir que s'estengui el moviment de la insubmissió.

—**C. H.**—Per a mi representa conèixer com tracten el tema de la repressió en aquest estat. Nosaltres som 350 insubmisos ara, i la repressió en aquest estat. Nosaltres dos. Això ens fa qüestionar les garanties democràtiques que hi pugui haver en aquest país.

—¿Creieu que l'opinió

pública està prou sensibilitzada sobre el que significa la insubmissió contra el servei militar?

—**J. M.**—Crec que la sensibilització va en augment. La prova està en les manifestacions de solidaritat que s'han esdevingut a Barcelona i que han aplegat centenars de joves. Nosaltres anem amb la intenció de fer extensiu aquest rebuig social a tot el que signifiqui militarisme, repressió, manca de llibertat i criminalització del moviment d'objecció.

—**C. H.**—No, la gent no està encara prou sensibilitzada sobre el que és la insubmissió. En gran part, això es dona perquè el tema de la insubmissió ha estat tabú per a la premsa i els mitjans de comunicació en general. El que sí que està clar és que ningú vol la mili obligatòria. El tema antimilitarista encara ha de ser assumit per

la majoria de ciutadans.

—¿Què creieu que succeiria si la gran majoria de joves que han d'incorporar-se a files es fessin insubmisos?

—**C. H.**—Home, això és el que voldríem nosaltres. Si tota la gent es fes insubmisa no ens podrien tancar a tots. S'acabaria l'exèrcit. El que pretenem és precisament això: ampliar el moviment d'insubmissió per a impedir que els militars prenguin represàlies. Els joves no volem fer la mili.

—**J. M.**—Bé, es posaria fi al *chirigueto*. Vull dir, ara per ara, aquesta pregunta s'emmarca en el món de la política-ficció; però segons han demostrat unes enquestes, la majoria de la població jove rebutja el servei militar. I no tan sols joves, podríem dir que tota la societat civil rebutja la mili.

—¿Quins fruits han donat els vostres contactes amb la

classe política?

—Nosaltres hem recollit profitosament l'experiència de debat electoral. I aquesta experiència, l'hem valorada en el sentit que hi ha un interès de la societat en favor de la derogació del servei militar obligatori. Això vol dir que els partits parlamentaris han vist interessant incloure aquest tema en els seus programes. Però ara s'ha de comprovar si honestament els polítics han tancat el tema de la mili per conviccions ètiques, o només per entrar en el joc de la subhasta de la duració de la mili. Es a dir, si s'ha plantejat com a projecte polític o com a reclam per a la captació de vots. Cal dir que hem rebut el suport de parlamentaris catalans de CiU, ERC, Iniciativa, CDS i PCC; com també del Síndic de Greuges, Frederic Rahola.

Miquel Castells